

MAL ÜZERİNDEKİ ÜÇÜNCÜ KİŞİLERE AİT FİKRİ MÜLKİYET HAKLARININ İNGİLİZ SATIM HUKUKU IŞIĞINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Şerife Esra KİRAZ*

ÖZET

Gelişen teknoloji ile birlikte bugün çok farklı şeyler fikri mülkiyet hukukunun konusu haline gelmiştir. Bunun sonucu olarak da mallar bütün olarak ya da parçaları dolayısıyla fikri mülkiyet hakkı kapsamında korunmaya başlamıştır. Tüm bu gelişmeler yaşanırken, artan ticari faaliyetler ile birlikte, satılan mallar üzerinde satım sözleşmesine taraf olmayan üçüncü kişilerin, söz konusu mallar üzerinde fikri mülkiyet hakları olduğunu ya da bu malların var olan fikri mülkiyet haklarını ihlal ettiği iddiasında bulunması da sıkça rastlanan durumlar haline gelmiştir. Bu durum da fikri mülkiyet haklarının sadece, fikri mülkiyet hukuku açısından değil, satım hukuku açısından da değerlendirilmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Üçüncü kişilerin mal üzerinde ileri sürdüğü fikri mülkiyet hakları ve bu haklarının ihlali iddiaları kapsamında, alıcının satıcıya karşı ileri sürebileceği haklar ve kapsamı İngiliz Mal Satım Kanunu (The Sale of Goods Act 1979) ışığında değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fikri mülkiyet, Üçüncü Kişi Fikri Mülkiyet Hakları, Mal Satımı, İngiliz Hukuku, İngiliz Mal Satım Kanunu

THE EXAMINATION OF THIRD PARTY'S INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS UNDER THE UK SALES LAW

ABSTRACT

As a result of the developments in technology, the various types of things become the subject of intellectual property law. Therefore, considerable number of goods subjected to intellectual property rights (IPRs) as a whole or partially. As a consequence of these developments and increase in commercial activity, it is highly likely that a third party who is not a party to the sales contract claimed either their IPRs over the goods in question or infringement of these rights. Hence, it is necessary to examine IPRs not only based on intellectual property law but also sales law. The buyer's rights against the seller and its scope when a third party raised IPRs and infringement claims over the goods in question is examined under the Sale of Goods Act 1979.

Keywords: Intellectual Property, Third Party Intellectual Property, Sale of Goods, English Law, The UK Sale of Goods Act 1979

* Şerife Esra Kiraz, University of Leicester doktora öğrencisi. E-mail sek14@le.ac.uk
Bu makale, hala devam etmekte olan doktora tezinden üretilmiş olup, makalede yer alan tüm çevriler yazar tarafından yapılmıştır.

Yayın Kuruluna Ulaştığı Tarih : 18.04.2017

Yayınlanmasının Uygun Görüldüğü Tarih: 25.04.2017

Giriş

Fikri mülkiyet hakları, meydana getirilen eser üzerinde sahibine maddi ve manevi haklar tanır. Bu hakların gerek ulusal gerek uluslararası düzeyde korunmasında genellikle eser ve eser sahibinin ihlallere karşı korunması üzerinde durulmuştur. Öte yandan, gelişen teknolojinin bir sonucu olarak fikri mülkiyet hakkının tahsis edildiği fikir ya da eserler maddi ‘mallara’ entegre edilmiş ve hatta ‘software ve hardware’ sistemler iç içe geçmiştir.¹ Bir diğer deyişle maddi olmayan fikri mülkiyet hakları, teknolojinin de gelişmesiyle daha çok mallar üzerine entegre edilmiş, malın tamamı fikri mülkiyet hakkıyla korunmasa bile bir ya da birkaç parçası bu hakkın konusunu teşkil eder hale gelmiştir. Özellikle bilgisayar, akıllı telefon gibi her bir parçası farklı bir fikri mülkiyet hakkıyla korunan örnekler düşünüldüğünde, fikri mülkiyet haklarının mallar ile ilişkisi daha net ortaya konulabilir.²

Bu ilişki nedeniyle fikri mülkiyete konu teşkil eden malların gün geçtikçe çoğalması, sadece fikri mülkiyet hukuku açısından değil, satım hukuku açısından da bazı sorunları gündeme getirmektedir.³ Söz konusu malların satımı halinde, herhangi bir üçüncü kişinin bu mallar üzerindeki fikri mülkiyet hakkını ileri sürerek alıcının malı kullanım ya da yeniden satma hakkını sınırlandırabilmesi mümkündür. Böyle bir durumla karşılaşan bir alıcının satıcıya karşı ileri sürebileceği haklar üzerinde çalışmalar yapmak da taraflar arasındaki ticari güvenirliliği arttırması açısından önem arz etmektedir. İncelememizde, mal üzerindeki fikri mülkiyet hakları bakımından İngiliz

¹ Sean Thomas, ‘Sale of Goods and Intellectual Property: Problems with Ownership’ *Intellectual Property Forum: journal of the Intellectual and Industrial Property Society of Australia and New Zealand*, Vol. 96, 2014, s.25 (<http://dro.dur.ac.uk/17466/2/17466.pdf>, erişim, 9.4.2017); Thomas Lee Hazen, ‘Contract Principles as a Guide for Protecting Intellectual Property Rights in Computer Software: The Limits of Copyright Protection, the Evolving Concept of Derivative Works, and the Proper Limits of Licensing Arrangements’ *UC Davis Law Review*, Vol 20, 1986, s.105.

² Bakınız Michael Cusumano, ‘Technology strategy and management The puzzle of Apple’ *Communications of the ACM*, Vol. 51(9), 2008, s.22; *HTC Europe Co Ltd v Apple Inc* [2013] EWCA Civ 451; BBC News, ‘Patent Wars: Tech Giants sue Samsung and Google’ (1 Kasım 2013) (<http://www.bbc.com/news/technology-24771421>, erişim, 9.4.2017); NTV Haber, ‘Apple-Samsung Davası Sonuçlandı’ (6 Aralık 2016) (<http://www.ntv.com.tr/teknoloji/apple-samsung-davasi-sonuclandi,BLx3c1Gcn0qMhINR5-imeA>, erişim, 9.4.2017)

³ Raymond T. Nimmer, ‘Breaking Barriers: The Relation Between Contract and Intellectual Property Law’ *Berkeley Technology Law Journal*, Vol 13, 1998, s.827 (<http://scholarship.law.berkeley.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1196&context=btlj>, erişim, 9.4.2017); Robert P. Merges, ‘Contracting into liability rules: Intellectual property rights and collective rights organizations’ *California Law Review*, Vol 84(5), 1996, s.1293

Hukukunu özellikle Sale of Goods Act 1979 (SGA) yani İngiliz Mal Satım Kanunu'nu değerlendireceğiz.

1. İngiliz Satım Hukuku

Alıcı ve satıcı arasında yapılan satım sözleşmelerine uygulanmakta olan İngiliz Mal Satım Kanunu olan SGA'ya göre; satıcının, alıcıya ücret diye tabir edilen maddi karşılık üzerine, mal üzerindeki mülkiyeti devrettiği ya da devretmeyi kabul ettiği sözleşmeler, satım sözleşmesi olarak kabul edilir.⁴ SGA satıcıya sözleşmeden doğan sorumluluklar yüklemektedir.⁵ Söz konusu sorumluluklar sözleşmenin esaslı konularını oluşturan 'şartlar' (conditions) ve sözleşmenin tali konularını kapsayan 'garantiler' (warranties) olmak üzere iki türe ayrılmaktadır. Yapılan bu ayırmadan doğan temel fark alıcıya sunulan kanun yolları altında ortaya çıkmaktadır.

Sözleşmenin esaslı konularını oluşturan 'şartların' satıcı tarafından yerine getirilmemesi halinde, alıcıya sözleşmeyi feshetme hakkı verilirken; sözleşmenin tali konularını kapsayan 'garantilerin' yerine getirilmemesi halinde alıcı, ancak tazminat talep hakkına sahip olur.⁶ Sözleşmenin ana amacını etkilemediği göz önüne alınırsa, 'garantiler' ihlali halinde 'şartların' ihlali kadar ağır sonuç doğurmaz.

SGA section 12 (s12) satıcıya bazı yükümlülükler yüklemektedir. Söz konusu yükümlülükler s12 altında ilk iki fıkrada belirtilmiş olup, bunlardan birincisi 'şartları'(conditions), ikincisi ise 'garantileri' (warranties) teşkil eder. Buna göre s12(1), satıcının 'malı satma hakkı' olması gerektiğini bildirirken; s12(2) iki bende ayrılır ve satıcının söz konusu malları herhangi bir borç ve yükten arı olarak satması ve alıcının, 'hiçbir zorluk ya da hak olmadan malın zilyetliğinden istifade edebilmesini (quiet possession) düzenler.⁷

⁴ SGA section 2(1) 'A contract of sale of goods is a contract by which the seller transfers or agrees to transfer the property in goods to the buyer for a money consideration, called the price.'

⁵ SGA lafzi olarak 'implied terms' terimi kullanır ve Türkçe'ye 'farz olunan sözleşme şartları' olarak da çevirmek mümkün olsa da 'sözleşmeden doğan sorumluluklar' olarak kullanmak daha uygun görülmüştür. Geroge M Cohen, 'Implied Terms and Interpretation in Contract Law' **Encyclopedia of Law and Economics**, Vol 3, 2000, s.78

⁶ Michael Bridge, **The Sale of Goods**, 3rd edition, OUP, Oxford 2013, s.510-525; See Michael Bridge ve diğerleri (eds), **Benjamin' s Sale of Goods**, 8th edition (Inc. Supp), Sweet & Maxwell, London, 2010, paragraph 10-026,

⁷ SGA s12: (1) In a contract of sale, other than one to which subsection (3) below applies, there is an implied [term] on the part of the seller that in the case of sale he has a right to sell the goods, and in the case of an agreement to sell he will have such a right at the time when the property is to pass.

Lafzında fikri mülkiyet haklarına işaret etmemesine rağmen; s12, üçüncü kişilerin fikri mülkiyet hakkı iddiaları karşısında alıcının, satıcıya karşı başvurduğu bir madde olmuştur. Fikri mülkiyet haklarının satıcının s12 altındaki sorumluluklarına etkisi hem literatürde hem de İngiliz Mahkeme kararları ışığında yeterince tartışılmamıştır. Bu yetersiz değerlendirmenin, hem teknolojideki güncel gelişmelerin öngörülemediği olmasından, hem SGA'nın yürürlüğe girdiği dönemde fikri mülkiyet haklarının istenilen düzeyde önemini kavranamamış olmasından ileri gelmiş olması muhtemeldir. Ancak, İngiltere'de yürütülen çalışmalar ışığında, teknolojik gelişmelerin mallar ve fikri mülkiyet hakları arasındaki ilişkiyi arttırdığı ve bunların korunmasını daha da önemli hale getirdiği ortaya konulmuştur.⁸ Bu sebeple, çalışmamızda üçüncü kişilerin fikri mülkiyet haklarının SGA s12 ihlaline nasıl yol açabileceği ve satıcının sorumluluklarının sınırları analiz edilecektir.

2. Satıcının 'Malı Satma Hakkı'

SGA s12(1) satıcının malı satma hakkını düzenler. Buna göre satıcı; eğer bir satım söz konusuysa, satım anında; satış vaadi halinde ise mülkiyetin geçeceği zamanda malı satma hakkına sahip olmalıdır.⁹ Türk Hukukunda, Borçlar Kanunu madde 209 ve devamında düzenlemiş olan taşınır satışına dair hükümlerde, taşınır satış vaadine ilişkin herhangi bir düzenlemeye yer verilmediği görülürken, madde 237'de taşınmaz satış vaadine ilişkin düzenleme yer almaktadır. Türk Hukukunda hâkim olan uygulamaya göre taşınmazlar için satış vaadi anlaşması yapılabilirken;¹⁰ SGA 'agreement to

(2) In a contract of sale, other than one to which subsection (3) below applies, there is also an implied term that-

(a) the goods are free, and will remain free until the time when the property is to pass, from any charge or encumbrance not disclosed or known to the buyer before the contract is made, and

(b) the buyer will enjoy quiet possession of the goods except so far as it may be disturbed by the owner or other person entitled to the benefit of any charge or encumbrance so disclosed or known.

⁸ Ian Hargreaves, 'Digital opportunity: A review of intellectual property and growth' 2011 (<http://www.ipo.gov.uk/ipreview-finalreport.pdf>, erişim 28.3.2017), Rober Bradgate, 'Consumer rights in digital products: A research report prepared for the UK Department for Business, Innovation and Skills' 2010, (https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/31837/10-1125-consumer-rights-in-digital-products.pdf, erişim, 28.3.2017)

⁹ SGA s12(1) 'In a contract of sale, other than one to which subsection (3) below applies, there is an implied term on the part of the seller that in the case of a sale he has a right to sell the goods, and in the case of an agreement to sell he will have such a right at the time when the property is to pass.'

¹⁰ Bakınız Surlu, Mehmet Handan, **Açıklamalı-İçtihatlı Taşınmaz Satış Vaadi Satış**

sell' terimleri ile taşınır mal satımında da geleceğe yönelik bir satış vaaadinin varlığını kabul etmiştir.

Satıcının satma hakkı için s12(1) 'right to sell' tabirini kullanmaktadır ve bu tabirin ne anlama geldiği literatürde tartışılmaktadır. Kimi yazarlar tarafından mal üzerindeki genel mülkiyeti devredebilme 'yetkisi' olarak tanımlanmış,¹¹ kimisi ise bu görüşe tamamen karşı çıkmıştır.¹² Bu hakkın kapsamı belirlenirken, s2(1)'de yer alan satım sözleşmesinin tanımından hareket edilmiş ve tanımda yer alan 'satıcının malın mülkiyetini devir borcu' ışığında; 'satma hakkı'; malın mülkiyeti (property) veya mülkiyet üzerindeki bir hakkın (title) devredilmesi hakkı olarak tanımlanmıştır.¹³ Ancak, s12'nin başlığının 'mülkiyet üzerindeki hakka ve benzerine dair farz olunan sözleşme şartları' (Implied terms about title, etc.) olmasına rağmen; ne s12 altında, ne de kanunun geneli içerisinde mülkiyet üzerindeki hakka (title) dair bir düzenleme olmaması belirsizliklere yol açmıştır. Dolayısıyla, mülkiyet ve mülkiyet üzerindeki hak pek çok tartışmaya konu olmuş, özellikle satıcının sözleşme ile asıl olarak neyi devretme borcu altında olduğu tartışılmıştır.¹⁴

Satıcının tam olarak neyi devretmekle yükümlü olduğu bilinmeden, satma hakkının kapsamının kesin olarak bilinemeyeceği savunulmuş olsa da;¹⁵ s12 ışığında değerlendirmeler yapılırken bu tartışmaların derinlemesine incelenmediği gözlenmektedir. Öte yandan, Bridge gibi İngiliz hukukunun önemli otoriteleri tarafından, mülkiyete dair konuların s12'nin dili de göz önüne alınarak bu bölüm kapsamında incelemeye tabi tutulmaması gerektiği

Vaadine Dayalı Tapu İptali-Tescil ve Elatmanın Önlenmesi Davaları, 3. Baskı, Seçkin, Ankara, 2014

¹¹ P S Atiyah, John N Adams, Hector MacQueen, **Atiyah's Sale of Goods**, 12th Ed, Pearson, Essex, 2010, s.108

¹² Ewan McKendrick (eds), **Goode on Commercial Law**, 4th Ed, Penguin Books, London, 2010, s.312, Janet Ulph, 'Conflicts of title and the Obligations of the Seller' in Ewan McKendrick (eds), **Sale of Goods**, LLP, London, 2000, paragraf 5-116

¹³ SGA s(2)'nin dilinde zilyetlik anlamına gelen 'possession' kelimesi yerine, 'property' kelimesinin kullanılmasından dolayı biz de maddeyi malın 'mülkiyeti' olarak çevirmeyi uygun gördük. Possession kelimesi ayrıca başka maddelerde tercih edildiğinden dolayı, 'property' yani mülkiyet kelimesinin madde içinde bilinçli olarak yapılmış bir tercih olduğunu varsayıyoruz. Atiyah, s.108; Robert Bradgate, **Commercial Law**, Butterworths, London, 2000, s.357

¹⁴ Battersby and Preston 'The Concepts of "Property," "Title" and "Owner" Used in the Sale of Goods Act 1893' **MLR**, Vol.35, 1972, s.275-281; L C Ho, 'Some Reflection on "Property" and "Title" in the Sale of Goods Act' **CLJ**, 1997, s.581-582.

¹⁵ Atiyah 108

savunulmuştur.¹⁶ Hem konunun kapsamlı bir analiz gerektirmesi, hem de İngiliz ve Türk hukukundaki farklılıklar nedeniyle bu çalışmada, İngiliz hukuku literatüründe tartışılan mülkiyete dair hususlar incelenmeyecektir.

Bununla birlikte, mülkiyete dair tartışmalar ışığında asıl önem arz eden, satıcının devretmesi gereken mülkiyet üzerindeki hakkın niteliğidir. Bu soruya verilecek cevap, mal üzerindeki fikri mülkiyet haklarının, satıcının devretmekle yükümlü olduğu mülkiyete etki edip etmediğinin belirlenebilmesi açısından da önem arz etmektedir. Bridge, satıcının devretmesi gerekeninin mal üzerindeki ‘en iyi zilyetlik hakkı’ olduğunu savunur.¹⁷ Öte yandan, bu görüşe karşı çıkanlar argümanlarını İngiliz hukukundaki temel prensiplerden biri olan *nemo dat quod non habet* ilkesine dayandırır.¹⁸ Bu ilkeye göre, bir kimse sahip olmadığı şeyi veremez, devredemez. Bu durumda, mal üzerindeki en iyi hakka sahip olmayan kişi, bunu devredemez ve böyle bir borç altına da giremez diye düşünülmektedir. Mal üzerindeki fikri mülkiyet hakları açısından olay değerlendirildiğinde, söz konusu hakların kanunca korunan sahibi olmayan satıcı, bu hakları alıcıya devretmeyecektir. Bu görüşü savunanlara göre, satıcı zaten böyle bir sorumluluk altında da değildir.

Ancak, Hukuk Komisyonunun Raporu (the Law Commission Report) incelendiğinde; Komisyonun açıkça, satıcının mal üzerindeki ‘en iyi hakkı’ devretme sorumluluğunda olduğunu belirttiği görülecektir.¹⁹ Bu durumda, satıcının mal üzerinde herhangi bir üçüncü kişinin hakkı olmaksızın malı devretme borcu altında olduğu kabul edilmelidir. Dolayısıyla, mal üzerindeki fikri mülkiyet haklarının varlığı da satıcının sözleşme ile üzerine aldığı yükümlülüğü yerine getirmediği anlamına gelir.

Satıcının devretmekle yükümlü olduğu mülkiyetin niteliğine dair tartışmalar ve bu tartışmalara bağlı olarak da söz konusu satma hakkının ne olduğunun belirlenmesi çabaları devam etse de ünlü *Niblett Ltd v Confectioners’ Materials Co, Ltd.* davasında hakimin bu konuda verdiği karar yol gösterici niteliktedir.²⁰ Hakim, ‘eğer bir satıcı satmaktan yasaya göre alıkonulursa,

¹⁶ Bridge, s.177

¹⁷ Bridge, s.177; Benjamin, paragraph 4-001

¹⁸ Ulph, paragraf 5-116.

¹⁹ Law Commission, Implied Terms in Contracts for Supply of Goods (Law Com. No 95, 1979) para 35; Anthony M. Honoré, ‘Ownership’ in A. G. Gordon (eds) *Oxford essays in jurisprudence a collaborative work* OUP, London, 1961, s.107,141.

²⁰ Niblett Ltd v Confectioners’ Materials Co, Ltd [1921] 3 KB 387

satma hakkı yoktur' diyerek satıcının satma hakkını tanımlamıştır.²¹ Bizce de bu tanım yerinde olmuştur. Zira; malı elinden çıkarmasaydı satıcıya karşı ileri sürülecek üçüncü kişi haklarının, söz konusu malı o an elinde bulundurduğu için alıcıya yöneltmesi nedeniyle satıcının sorumluluktan kurtulması kanımızca adil olmayacaktır.

Tüm bu açıklamalar ışığında, mallar üzerindeki üçüncü kişilerin fikri mülkiyet haklarının, satıcının mal üzerindeki haklarından üstün bir hak oluşturduğu ve bu hakların, satıcının, alıcıya mal üzerinde 'iyi' bir mülkiyet hakkı devretmesini engellediği kabul edilir. Ayrıca, söz konusu fikri mülkiyet hakları alıcının malı kullanma ya da yeniden satma hakkını engelleyebileceği için *Niblett* davasında da bahsedilen 'yasaya göre satıştan alıkonulma' teşkil eder ve bu gibi durumlarda satıcının s12(1)'deki sorumluluklarını ihlal ettiği varsayılır.

2.1. Üçüncü Kişilerin Fikri Mülkiyet Hakkı ve SGA s12(1)

Üçüncü kişilerin fikri mülkiyet hakları açısından İngiliz içtihat hukukunda iki önemli dava vardır. Bunlar; *Niblett Ltd. v Confectioners' Materials Co, Ltd*,²² and *Microbeads A.G. and Another v Vinhurst Road Markings Ltd.*²³ Bu iki davadan birisi olan *Niblett*, her ne kadar SGA 1979'un yürürlüğe girmesinden önce ortaya çıkmış olsa da literatürde önem arz etmektedir. Çünkü, davanın görüldüğü sırada yürürlükte olan SGA 1893'de yer alan s12 ile, makalemizde esas aldığımız SGA1979 kapsamındaki s12 arasında büyük farklar bulunmakla birlikte, günümüze kadar mal üzerinde doğan fikri mülkiyet haklarına dair çok fazla uyumsuzluk çıkmaması sebebiyle s12 analiz edilirken başvuru esas kaynaklardan biri olmuştur.

Niblett davasında satıcı 3000 kutu konsantre sütü New York'tan Londra'ya satmak konusunda anlaşmıştır. 2000 kutu 'Freedom' adı altında sorunsuzca satılırken; geri kalan sipariş 'Nissly' adıyla satılmış, ancak Nestlé bu ad sebebiyle kendi markasının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Sonunda da söz konusu mallara gümrükte el konulmuştur. Ardından da alıcı, satıcıya karşı s12'nin ihlali nedeniyle dava açmıştır.

²¹ *Niblett*, s..389. 'If a vendor can be stopped by process of law from selling he has no right to sell.'

²² *Niblett*, s.387

²³ *Microbeads A.G. and Another v Vinhurst Road Markings Ltd* [1975] 1 WLR 218

Birinci derece mahkemesinde karar alıcı aleyhine çıkmıştır. Birinci derece mahkemesinde dava görülürken, hâkim *Monforts v. Marsden*²⁴ altında verilen kararlar kendini bağlı olarak görüp aleyhe karar vermiştir. Hem bahsi geçen davaya konu olan satım sözleşmesi SGA 1893'ün yürürlüğe girmesinden önce yapılmış, hem de söz konusu davada hâkim Lord Russell Killowen'in vardığı sonuç yanlış olarak görülmektedir. Lord Russell Killowen'e göre satıcının satma hakkı, alıcının malı kullanma hakkından ayrıdır. Dolayısıyla malın mülkiyeti üzerindeki üstün bir hakkın varlığı, satıcının sorumluluğunu ihlal ettiği anlamına gelmez.

Ancak Temyiz Mahkemesinde yerel mahkemenin kararı, özellikle de *Monforts v. Marsden* davasında hâkimin verdiği karar eleştirilmiştir. Temyiz mahkemesinde, satıcının satma hakkının var olup olmadığı belirlenirken, üçüncü kişilerce ileri sürülen haklar nedeniyle satıcının da durdurulma ihtimalinin olup olmadığı gözetilmiştir. Bu nedenle, Hâkim Scrutton LJ yerel mahkemenin temel aldığı *Monforts v. Marsden*'deki görüşe karşı çıkmış ve patent sahibinin satıcıyı malı satmaktan alıkoymasının mümkün olduğunu belirterek, satıcının satma hakkına sahip olduğunu ileri sürmenin kolay olmayacağını vurgulanmıştır.²⁵ Yukarıda da belirttiğimiz gibi, kanun nedeniyle satıştan alıkonulma halinde, satıcının satma hakkının olmadığına karar verilmiştir. Nestle'nin var olan haklarının hem alıcıya hem de satıcıya karşı ileri sürülebilmesinden dolayı, satıcı satma hakkını alıcıya devredemediğinin altı çizilmiştir.²⁶

Bu gibi üçüncü kişilerin mal üzerinde fikri mülkiyet hakkı ileri sürdüğü hallerde, bakılması gereken satıcının zilyetliği yahut genel hatlarıyla ürettiği mal üzerindeki mülkiyeti devretmesi değil, mal üzerindeki mülkiyeti ihlal eden bir hakkın olup olmadığıdır.

*Microbeads A.G. and Another v Vinhurst Road Markings Ltd*²⁷ davasında ise; bir İngiliz şirketi 1966 yılında yol işaretleri yapan bir aparat için patent başvurusunda bulunmuş, 1967 yılında buluşu açıklayan tarifnameyi doldurulmuş ve bu tarifname 11 Kasım 1970'de yayınlamıştır. Patent ise,

²⁴ *Monforts v. Marsden* (1895) 12 R.P.C. 266. Söz konusu davada Montforts tarafından satılan makine üçüncü kişilerin patent hakkını ihlal etmesi ve bu ihlal ayrı bir patent davasıyla da onaylanması sebebiyle alıcı Marsden kendisine ücret iadesi yapılmasını istemiştir. Ancak hâkim, davayı alıcının aleyhine hükme bağlamıştır.

²⁵ [1921] 37 TLR 653, 655

²⁶ *Niblett*, s.401,402

²⁷ *Microbeads*, s.218

Şubat 1972 yılında verilmiştir. Öte yandan; 1970 yılının Ocak ve Nisan ayları arasında İngiliz bir alıcı, İsviçre'den yol işaretleri yapan bir alet satın almıştır. Alıcı malın beklenen kalitede olmamasından dolayı ödemeyi durdurmuştur. İsviçreli satıcı geri kalan ödemeyi talep ettiğinde ise, mal üzerinde İngiliz bir şirketin patent hakkının olması sebebiyle s12'nin ihlal edildiği alıcı tarafından ileri sürülmüştür.

Bu olay incelenirken dikkat edilmesi gereken husus, satıcının satma hakkının var olması gereken ândır. Satıcının satma hakkı sözleşmenin satım ya da satış vaadi olmasına göre değişiklik göstermektedir. Eğer ortada bir satım söz konusuysa, satıcının sorumluluğu sözleşmenin kurulduğu anda doğar. Yani; bu anda, satıcının satma hakkının bulunması gereklidir. Eğer bir satış vaadi yapılmışsa, sorumluluğun doğduğu an, mülkiyetin geçtiği ândır. Bridge'ye göre satış vaadi halinde iki sorumluluk vardır. Birincisi, satıcının satma hakkını gelecekteki bir tarihte ortaya koyacağına, sunacağına dair sözdür; ikicisi ise, satıcı gelecekteki bir tarihte satma hakkına sahip olduğunda bu söz ortaya çıkar.²⁸ Yani, satıcının ileriye dönük verdiği söz, bahsi geçen gelecekteki tarihte muaccel olur. İkinci yükümlülüğü göz önüne alarak, gelecekteki tarihe kadar alıcı, satıcının s12 altındaki yükümlülüğünü yerine getirmediğini iddia edemez.²⁹ Buna göre; satış vaadi halinde, satıcının, malın mülkiyeti geçene kadar mülkiyet üzerindeki hakkı (title) kurabileceği sonucuna varır. Bu nedenle, satıcı bu zamana kadar mülkiyet üzerinde iyi bir hak (a good title) elde edebilecek olursa s12(1)'i ihlal etmez.

Söz konusu dava, ilk aşamada ve temyizde de görüşülürken s12(1) ihlali olmadığına, satıcının malın mülkiyetinin devredilmesi gereken zamanda satma hakkına sahip olduğuna karar verilmiştir. Ortada bir satım sözleşmesi bulunduğundan; satıcının satma hakkına sahip olması gereken an, satımın yapıldığı ândır. Söz konusu patente ilişkin tarifname ise alıcı ve satıcı arasında satım sözleşmesi kurulduktan sonra yayınladığından ötürü, satıcının sorumluluğunun doğması gereken anda ortada bir patent hakkının olmadığı kabul edilir. Dolayısıyla, alıcının mal üzerindeki hakları ihlal edilmemiştir ve sonuç olarak satıcı s12(1)'deki sorumluluğunu ihlal etmediğine karar verilmiştir.³⁰ Mahkemece satıcının sorumluluğunun doğduğu an, doğru bir şekilde tespit edilmiş ve taraflar arasındaki sözleşme düzenlendikten sonra ortaya çıkmış bir hakkın varlığının, satıcının satma hakkı üzerinde hüküm etmeyeceği karara bağlanmıştır.

²⁸ Bridge, s. 176

²⁹ Benjamin, paragraf 4-005; Bridge, s.176

³⁰ *Microbeads*, s.222

Yukarıda anlatılanları özetlemek gerekirse; üçüncü kişilerin fikri mülkiyet hakları, satıcının malın mülkiyeti üzerinde iyi bir hak (a good title) devretmesini engelleyen, mal üzerinde üstün bir hak teşkil etmektedir. Ancak, ortada bir satım sözleşmesinin olduğu hallerde, sözleşmenin kurulmasından sonra ve satış vaadi durumlarında malın mülkiyeti geçtikten sonra ortaya çıkan üçüncü kişi fikri mülkiyet hakları s12(1) altındaki sorumluluğun ihlal edilmesine yol açmaz.

3. SGA s12(2) Uyarınca Üçüncü Kişilerin Fikri Mülkiyet Hakkı

SGA s12(2) yukarıda da belirttiğimiz üzere, ihlali ciddi sorunlar ortaya çıkarmayan ‘garanti’ (warranties) teşkil eden, sözleşmenin ana maddelerine yardımcı olarak görülen sorumlulukları düzenlemektedir. SGA s12(2) iki bent halinde düzenlenmiştir ve bunlardan ilki, satıcının malları herhangi bir borç ve yükten ari olarak satma sorumluluğunu; ikincisi ise, alıcının, hiçbir zorluk ya da hak olmadan malın zilyetliğinden istifade edebilmesini (enjoyment of quiet possession) düzenler. Aşağıda bu iki bendi ayrı ayrı inceleyeceğiz.

3.1. Malların Herhangi Bir Borç ve Yükten Ari Olarak Satımı

SGA s12(2)(a)’ya göre ‘mallar, sözleşme kurulmadan önce alıcıya bildirilmeyen ya da alıcı tarafından bilinmeyen herhangi bir borç ve yükten ari olacak ve mülkiyet geçene kadar ari olarak kalmaya devam edecektir.’³¹ Maddenin İngilizce metninde geçen ‘charges and encumbrances’ın, yani mal üzerindeki borç ve yükün neyi ifade ettiği ne madde içerisinde ne de kanunun tümünde ifade edilmiştir. Bu borç ve yükün ne olabileceğine dair çıkarımlar içtihatlar yoluyla yapılmıştır. Buna göre; mal üzerindeki herhangi bir iddia, rehin ve mala ilişkin bir sorumluluğun mal üzerinde bir borç (encumbrance) olarak kabul edileceği ifade edilmiştir.³² Mal üzerinde mülkiyetten doğan herhangi bir hakkın bu bendi ihlal edebileceği kabul edilmiştir.³³ Üçüncü kişilerin fikri mülkiyet hakları da s12(2)(a) kapsamında mal üzerindeki bir borç ya da yük teşkil etmektedir.

³¹ SGA s12(2): ‘In a contract of sale, other than one to which subsection (3) below applies, there is also an implied term that—

(a)the goods are free, and will remain free until the time when the property is to pass, from any charge or encumbrance not disclosed or known to the buyer before the contract is made, and’

³² Athens Cape Naviera SA v Deutsche Dampfschiffahrts-Gesellschaft Hansa AG (The Barenbels) [1985] 1 Lloyd’s Rep. 528

³³ Atiyah,s.115; Ulph, paragraf 5-124; Benjamin, paragraph 4-023

SGA s12(1) ve s12(2) altındaki sorumluluklar arasında bir ayırım ortaya koyabilmek zordur.³⁴ Satıcının satma hakkı geniş olarak düşünüldüğünde, mal üzerindeki herhangi bir borç ve yükün satıcının s12(1)'deki sorumluluğunu ihlal etmesine yol açması mümkündür. Hal böyle iken, kanun koyucunun, bölüme yeni bir bent ekleyip, bir önceki fıkraya benzer nitelikte bir sorumluluk yüklemesinin tam olarak hangi hakkı korumayı amaçladığını anlayabilmek zordur. Özellikle, s12(2)(a) altında ortaya çıkmış ve görülmüş davaların olmaması nedeniyle ortaya çıkan içtihat eksikliği de söz konusu sorumluluğun anlaşılması ve geliştirilmesini güçleştirmektedir.

Ancak, dikkatlice incelendiğinde, s12(1) satım anında ya da malın mülkiyetinin geçtiği anda, satıcının malı satma hakkının olup olmasını ararken; s12(2)(a) malların 'mülkiyet geçme anına kadar' malın herhangi bir yük ve borçtan arı olmasını gerektirir. Bu durumda, sözleşmenin kurulması âni ile mal üzerindeki mülkiyetin geçirilmesi âni arasında üçüncü kişilerin fikri mülkiyet hakları doğarsa, alıcı s12(2)(a) altındaki sorumluluğun ihlali iddiasında bulunabilir.³⁵

Yukarıda eğer bir taşınır satış vaadi varsa, malın mülkiyeti geçene kadar satıcının mal üzerinde iyi bir hak kurabileceğini, mülkiyet geçene kadar, mal üzerinde var olan haklardan dolayı sorumluluğunun iddia edilemeyeceğini belirtmiştik. Bu bende göre ise, mülkiyet geçene kadar doğan haklardan satıcının sorumluluğuna gidileceğinin belirtilmesi, kanımızca s12 içinde bir tezat oluşturulduğu izlenimi doğurabilir. Ancak, buradaki önemli olan nokta, s12(1) ve 12(2) ihlali halinde satıcı aynı derecede sorumlu tutulmamasıdır. Daha önce belirttiğimiz üzere s12(2)(a) SGA kapsamında garanti teşkil eder ve sözleşmenin feshine imkân tanımaz. Kanun koyucunun, malın mülkiyeti geçme anına kadar, alıcıyı doğması muhtemel üçüncü kişi haklarına karşı korurken, satıcının sorumluluğunun kapsamını daralttığı söylenebilir.

Bu bent ışığında karara bağlanmış bir dava olmaması ve kimi yazar tarafından s12(2)(a)'nın pratik uygulamada önemli sonuçlar doğurmayacağı düşünülmesi sebebiyle, incelememizi bu haliyle sınırlandıracağız.³⁶

3.2. Alıcının Malın Zilyetliğinden İstifade Edebilmesi

SGA s12(2)(b)'ye göre; 'alıcı, kendisine bildirilen ya da kendisince bilinen herhangi bir borç veya hakkın sahibi ya da bu hak ve borcun yararlananı

³⁴ Bridge, paragraf 5.35, See Goode, s.314

³⁵ Bakınız Benjamin, paragraf 4-023

³⁶ Bridge, paragraf 5.35, Benjamin, paragraf 4-023

konumundaki üçüncü kişilerce engellenmesi halleri hariç, malın zilyetliğinden istifade edecektir.³⁷ Bu bentte söz konusu olan yükümlülük; satıcının, alıcının malın zilyetliğinden üzerinde herhangi bir zorluk ya da hak olmadan (quiet possession) yararlanma hakkını sağlayabilmesidir. Bu bent altında satıcıya yüklenen sorumluluk için herhangi bir ân yahut bir süre öngörülmediğinden ötürü, alıcıya devamlı bir garanti (continuous warranty) sağlandığı kabul edilir.

Alıcıya tanınan malın zilyetliğinden istifade edebilme hakkının, ne gibi durumlarda bozulmuş sayılabileceği üzerinde durmak gerekir. *Rubicon* davasında, satıcı, bilgisayar sistemini teslim etmiş ve kurmuştur. Ancak; sözleşme kurulduktan sonra dahi, satıcı tarafından sisteme erişmek mümkün olmuştur. Satıcı, yanlışlıkla bilgisayara zaman kilidi yüklemiş, ve bu nedenle alıcının bilgisayara erişimi engellenmiştir. Görülen davada, hâkim, satıcının sorumluluğunun sadece teslim anında işlevini yerine getiren bir sistem sağlamak değil; aynı zamanda, söz konusu sistemin, donanımın kullanım ömrü boyunca makul bir şekilde işlevini yerine getirmesi olduğunu belirtmiştir.³⁸ Dolayısıyla, alıcı, malın zilyetliğinden hak ve yük olmaksızın istifade edememiş, bu hakkı ihlal ettiği kabul edilmiştir. Ayrıca *Niblett* davasında, eğer alıcı malın zilyetliğini, onu savunma tehlikesi ve masrafları ile devralabiliyorsa, malın zilyetliğinden istifade etmesinin mümkün olmadığı iddia edilmiştir.³⁹ Tüm bu değerlendirmeler ışığında, mal üzerindeki hak ve yük, malın umulana uygun şekilde kullanılması ya da yeniden satımının engellendiği ve bir dava tehlikesi doğurması ve benzeri hallerde, alıcının malın zilyetliğinden istifade edemediğini kabul etmek gerekir.

Mal üzerindeki üçüncü kişilere ait fikri mülkiyet hakları açısından bent değerlendirilirse, bu hakların, *Niblett* davasından da belirtildiği gibi, alıcıyı zilyetlik hakkını savunmak tehlikesi, hatta yükü ve masrafları altında bıraktığını kabul etmek gerekir. Mal, alıcının elinden alınmasa dahi, fikri mülkiyet hakları dolayısıyla, malın belli ülkelerde kullanımı ve satışının yasaklanabileceği gibi,⁴⁰ malın belli bir şekilde ve amaçta kullanımının da

³⁷ SGA 12(2)(b): ‘the buyer will enjoy quiet possession of the goods except so far as it may be disturbed by the owner or other person entitled to the benefit of any charge or encumbrance so disclosed or known.’

³⁸ *Rubicon Computer Systems Ltd v United Paints Ltd (2000) 2 T.C.L.R. 453*

³⁹ *Niblett*, s.391

⁴⁰ Bakınız *HTC Corporation v Nokia Corporation [2013] EWCA 3778(Pat)* Reuters, ‘HTC ‘One Mini’ faces UK ban after court ruling on patent infringement’ (3 Aralık 2013) (<http://www.reuters.com/article/us-htc-nokia-infringement-idUSBRE9B301H20131204>, erişim 22.04.2017)

önüne geçilmesi mümkündür. Bu durumlarda alıcının, malı amaçladığı üzere kullanamamasının, onun malın zilyetliğinden istifade etmesini kısıtladığı görülür.

Alıcı, satıcının haksız filleri ya da sözleşmeye aykırı davranışlarına karşı korunurken, üçüncü kişilerin malın zilyetliğini ihlal etmesi hallerinde, satıcının sorumluluğunun sınırlarının ne olacağı da üzerinde durulması gereken ayrı bir konudur. SGA s12(2)(b)'nin, alıcıya zilyetlik üzerinde ortaya çıkabilecek her türlü tecavüze karşı bir koruma sağlamadığı, özellikle, satıcıyla aralarında herhangi bir ilişki bulunmayan üçüncü kişilerin kusurlu fillerinin satıcının sorumluluğu kapsamında olmadığı belirtilmiştir.⁴¹ Bu noktada, mal üzerinde üçüncü kişilerin fikri mülkiyet haklarının ortaya çıkması durumunda, satıcının SGA s12(2)(b)'ye göre alıcıya karşı sorumlu olup olmayacağını belirlenmesi önem arz etmektedir. Zira, genellikle mal üzerinde fikri mülkiyet hakkının varlığını iddia eden üçüncü kişiler ile, satıcı arasında herhangi bir ilişki kurulmamıştır. Ancak bizim görüşümüze göre, burada şekli bir ilişki, bir sözleşme aramak yerine, üçüncü kişilerin mal üzerinde meydana getirdikleri sınırlandırmaların bir hakka dayanıp dayanmadığına bakmak daha doğru bir yaklaşım olacaktır. Örneğin, satılan malın taklit ürün olması halinde, marka sahibi ile satıcı arasında herhangi bir şekli ilişki olmasa da, söz konusu mal üçüncü kişinin marka hakkına tecavüz teşkil ettiğinden dolayı satıcı, alıcıya karşı sorumlu olmalıdır.⁴²

Satıcının, SGA s12(2)(b) altındaki sorumluluğu ne zaman doğar sorusu da sorumluluğun kapsamının belirgin bir biçimde ortaya konulabilmesi için önem arz etmektedir. Bu konuda Benjamin bentte kullanılan 'possession' yani 'zilyetlik' teriminin kullanılmasının, söz konusu sorumluluğun malın teslim edilmesinden sonra meydana gelen durumları kapsadığına işaret ettiğini, ancak mülkiyetin devrinin gerçekleşip gerçekleşmesinin bir önemi olmadığını savunmaktadır.⁴³ Genel olarak satıcının sorumluluğunun malın tesliminden sonraki anı kapsadığı yönündeki literatürdeki hâkim görüşe biz de katılmaktayız.

Öte yandan, malın üzerinde meydana çıkan ve zilyetliğin kullanılmasını engelleyen hak yahut zorluğun var olması gereken zamanın da belirlenmesi önem arz etmektedir. Buna göre, satıcı, alıcıyı sözleşme kurulmasından

⁴¹ Empresa Exportadora De Azucar (CUBAZUCAR) v Industria Azucarera Nacional SA (IANSAs) (The Playa Larga), [1983] 2 Lloyd's Rep. 171,178

⁴² Bakınız *Blomqvist v Rolex SA* [2014] ETMR 38

⁴³ Benjamin, paragraf 4-025

önce doğan, ancak malın zilyetliği alıcıya geçtikten sonra ileri sürülen hak ve borçlara karşı mı, yoksa, zilyetlik alıcıya geçtikten sonra doğan hak ve borçlara karşı mı koruyacağı hususu aydınlatılmalıdır. Bir içtihatla göre, satıcının sorumluluğu, ifa zamanında malın zilyetliği üzerinde meydana gelen, gerçek ya da gerçekleşmesi ihtimal dahilinde olan engeller ile sınırlıdır.⁴⁴ İfa zamanında, malın tesliminden sonra ortaya çıkacak bir gizli ayıbın var olması gerektiği savunulmuştur.⁴⁵ Bu kararlar ışığında, zilyetliğin geçmesi anından sonra doğan hak ve borçlar alıcının zilyetliğini ihlal ettiğinde, satıcı sorumlu olmayacaktır denilebilir. Ancak, yukarıda satıcının malı satma hakkını anlatırken bahsettiğimiz *Microbeads* davasında Hâkim Lord Denning maddenin dilinden yola çıkarak sorumluluğun sadece sözleşme kurulma anını değil, ayrıca geleceği de kapsadığını ifade etmiştir.⁴⁶ Davada, satış sözleşmesi 1970 yılında kurulmuş ve üçüncü kişi söz konusu patent hakkını 1972 yılında elde etmiştir. Ancak, hakim bendin gelecek zamanı kapsadığını ileri sürerek, sözleşme kurulduktan ve hatta malın teslim edilmesinden çok sonra ortaya çıkan bir patent hakkı varlığı dolayısıyla satıcının s12(2)(b)'de yer alan sorumluluğunu ihlal ettiği kabul edilmiştir.

Literatürde ve içtihatlarda kabul gören görüş, SGA s12(2)(b)'de satıcıya yüklenen sorumluluğun gelecekte meydana çıkabilecek durum ve davaları kapsadığının kabul edilmesi ile birlikte, 'özgün' bir sorumluluğun kurulduğu varsayılr. Her ne kadar, söz konusu sorumluluğunun kapsamının geniş olduğu kabul edilse de Limitation Act 1980 (Zamanaşımı Kanunu) uyarınca altı yıllık bir zaman diliminden sonra meydana gelecek malın zilyetliğinin ihlal edilmesi halleri, satıcının sorumluluğu dahilinde değerlendirilmeyecektir.⁴⁷

Satıcının, altı yıllık süre içinde doğacak ve malın zilyetliğine tesir edecek haklardan dolayı sorumlu olmasının adil olmayan sonuçlar doğuracağı ve bu durumun satıcı açısından ticari güvenliği de yok edeceği de tartışılan diğer bir husustur. Ancak, s12(2)(b) uygulaması açısından temel kabul edilen *Microbeads* davasında, hâkim verdiği kararın arkasında durmuş ve kararını, satıcı kusursuz dahi olsa; ortaya çıkacak duruma malı satan konumunda

⁴⁴ The Playa Larga, s.178

⁴⁵ Ayrıca yukarıda satıcının malı satma hakkını anlatırken bahsettiğimiz *Microbeads* davasında Hâkim Lord Denning maddenin dilinden yola çıkarak, sorumluluğun sadece sözleşme kurulma anını değil, ayrıca geleceği de kapsadığını ifade etmiştir.

⁴⁶ S12(2)(a)'nın lafzında 'shall have and enjoy' kalıbı kullanılmıştır. Türkçeye çevirdiğimizde, sahip 'olacak', istifade 'edecek' anlamına gelebilen bu terimlerin, gelecek bir zamanı kapsadığı kabul edilmektedir.

⁴⁷ Bridge, s.193

olan satıcının katlanması gerektiğini belirterek gerekçelendirmiştir.⁴⁸ Her ne kadar, satım yapıldıktan sonra alıcının herhangi bir zorluk veya hak ile karşılaşmaması gerektiği kabul edilmiş olsa da, malın tesliminden sonra doğan haklardan dolayı satıcıyı alıcıya karşı sorumlu tutmak, onun sorumluluğunun kapsamının genişletildiği anlamına gelebilir.

Öte yandan ise; s12 ve SGA bütün olarak incelendiğinde, söz konusu sorumluluğun belli bir süre ile sınırlandırılmadığı gerçeği, kanun koyucunun bu konuda bilinçli olarak sessiz kalmayı seçtiği olarak yorumlanabilir. Ayrıca verilen bir içtihatla söz konusu sorumluluğun sözleşmenin ticari faydası için gerektiği kabul edilmiştir.⁴⁹ Dolayısıyla, kanımızca madde geniş olarak yorumlanmalı ve malın teslim edilmesinden sonra da doğacak olan haklar için satıcının sorumlu olduğu kabul etmek mümkün olmalıdır.

Sonuç

Gelişen teknolojinin sonucu olarak; mallar ve bunlar üzerinde doğabilecek fikri mülkiyet hakları, fikri mülkiyet hukuku ve mal satım hukuku (genel olarak da borçlar hukuku ve ticaret hukuku) arasında bir ilişkinin var olduğunun kabulünü gerekli kılmıştır. Mallar üzerindeki fikri mülkiyet haklarının sadece fikri mülkiyet hukuku kapsamında değerlendirilmemesi, yalnız eser sahiplerinin haklarının değil, ayrıca taraf olduğu satım sözleşmesi sebebiyle satın aldığı mal dolayısıyla fikri mülkiyet ihlali iddiasıyla karşı karşıya kalan alıcının da haklarının da gözetilmesi gerekmektedir.

Bu kapsamda, bu makalede öncelikle İngiliz Satım Kanunu'nun ilgili maddesi incelenmiş olup, üçüncü kişilerin fikri mülkiyet hakkının söz konusu SGA s12 altındaki sorumlulukların ihlaline nasıl yol açabileceği gerek literatür gerekse İngiliz mahkeme kararları ışığı altında değerlendirilmiştir.

⁴⁸ [1975] 1 W.L.R. 218, 223 Lord Denning: 'It may be the seller is innocent himself, but when one or other must suffer, the loss should fall on the seller: because, after all, he sold the goods and if it turns out that they infringe a patent, he should bear the loss.'

⁴⁹ *The Playa Larga*, s.180

KAYNAKÇA

Atiyah, P S/ Adams, John N/ MacQueen, Hector: **Atiyah's Sale of Goods**, 12th Ed, Pearson, Essex, 2010

Battersby G ve Preston, A D; 'The Concepts of "Property," "Title" and "Owner" Used in the Sale of Goods Act 1893' **MLR**, Vol.35, 1972, s.268-288

BBC News, 'Patent Wars: Tech Giants sue Samsung and Google' (1 Kasım 2013) (<http://www.bbc.com/news/technology-24771421>, erişim, 9.4.2017);

Bradgate, Robert **Commercial Law**, Butterworths, London, 2000

Bradgate, Robert; 'Consumer rights in digital products: A research report prepared for the UK Department for Business, Innovation and Skills, 2010, (https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/31837/10-1125-consumer-rights-in-digital-products.pdf, erişim, 28.3.2017)

Bridge, Michael ve diğerleri: **Benjamin's Sale of Goods**, 8th edition (Inc. Supp), Sweet & Maxwell, London, 2010

Bridge, Michael; **The Sale of Goods**, 3rd edition, OUP, Oxford 2013

Cohen, George M: 'Implied Terms and Interpretation in Contract Law' **Encyclopedia of Law and Economics**, Vol 3, 2000, s.78-99

Cusumano, Michael; 'Technology strategy and management The puzzle of Apple' **Communications of the ACM**, Vol. 51(9), 2008, s.22-30

Hargreaves, Ian; 'Digital opportunity: A review of intellectual property and growth', 2011 (<http://www.ipo.gov.uk/ipreview-finalreport.pdf>, erişim 28.3.2107)

Hazen, Thomas Lee; 'Contract Principles as a Guide for Protecting Intellectual Property Rights in Computer Software: The Limits of Copyright Protection, the Evolving Concept of Derivative Works, and the Proper Limits of Licensing Arrangements' **UC Davis Law Review**, Vol 20, 1986, s.105-158

Ho, L C; 'Some Reflection on "Property" and "Title" in the Sale of Goods Act' **CLJ**, 1997, s.571-598

Honoré, Anthony M; 'Ownership' in A. G. Gordon (eds) **Oxford essays in jurisprudence a collaborative work** OUP, London, 1961

Law Commission, Implied Terms in Contracts for Supply of Goods (Law Com. No 95, 1979)

McKendrick, Ewan (eds); **Goode on Commercial Law**, 4th Ed, Penguin Books, London, 2010

Merges, Robert P; ‘Contracting into liability rules: Intellectual property rights and collective rights organizations’ **California Law Review**, Vol 84(5), 1996, s.1293-1393

Nimmer, Raymond T. Nimmer; ‘Breaking Barriers: The Relation Between Contract and Intellectual Property Law’ **Berkeley Technology Law Journal** , Vol 13, 1998, s.827-889 (<http://scholarship.law.berkeley.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1196&context=btlj>, erişim, 9.4.2017)

NTV Haber, ‘Apple-Samsung Davası Sonuçlandı’ (6 Aralık 2016)(<http://www.ntv.com.tr/teknoloji/apple-samsung-davasasi-sonuclandi,BLx3c1Gcn0qMhINR5-imeA>, erişim, 9.4.2017)

Reuters, ‘HTC ‘One Mini’ faces UK ban after court ruling on patent infringement’ (3 Aralık 2013) (<http://www.reuters.com/article/us-htc-nokia-infringement-idUSBRE9B301H20131204>, erişim 22.04.2017)

Surlu, Mehmet Handan: **Açıklamalı-İçtihatlı Taşınmaz Satış Vaadi Satış Vaadine Dayalı Tapu İptali-Tescil ve Elatmanın Önlenmesi Davaları**, 3. Baskı, Seçkin, Ankara, 2014

Thomas, Sean; ‘Sale of Goods and Intellectual Property: Problems with Ownership’ **Intellectual Property Forum: journal of the Intellectual and Industrial Property Society of Australia and New Zealand**, Vol. 96, 2014, s.25-43 (<http://dro.dur.ac.uk/17466/2/17466.pdf>, erişim, 9.4.2017)

Ulph, Janet; ‘Conflicts of title and the Obligations of the Seller’ in Ewan McKendrick (eds), **Sale of Goods**, LLP, London, 2000

Mahkeme Kararları

Athens Cape Naviera SA v Deutsche Dampfschiffahrts-Gesellschaft Hansa AG (The Barenbels) [1985] 1 Lloyd’s Rep. 528

Blomqvist v Rolex SA [2014] ETMR 38

Empresa Exportadora De Azucar (CUBAZUCAR) v Industria Azucarera Nacional SA (IANSA) (The Playa Larga), [1983] 2 Lloyd’s Rep. 171

HTC Corporation v Nokia Corporation [2013] EWCA 3778(Pat)

HTC Europe Co Ltd v Apple Inc [2013] EWCA Civ 451

Microbeads A.G. and Another v Vinhurst Road Markings Ltd [1975] 1 WLR 218

Monforts v. Marsden (1895) 12 R.P.C. 266

Niblett Ltd v Confectioners' Materials Co, Ltd [1921] 3 KB 387

Niblett Ltd v Confectioners' Materials Co, Ltd [1921] 37 TLR 653

Rubicon Computer Systems Ltd v United Paints Ltd (2000) 2 T.C.L.R. 453

Mevzuat

The UK Sale of Goods Act, s.12